

Recensie: Mechteld Platenkamp

Eddy van Mouffaert: 'Brieven voor Justine' Uitgeverij shopmybook.com, Sint Andries 2014. ISBN 9781616270728 (Depressie/Psychiatrie/coping/ED/1) Het boek is verkrijgbaar voor €23,51 op www.shopmybook.com

Soort boek/Stijl:

Dagboek van Eddy van Mouffaert over zijn gevoelsleven en de problemen die hij heeft nadat zijn moeder is overleden en zijn vrouw in een diepe depressie duikt. Anneke, de vrouw van Eddy wordt langdurig opgenomen voor haar depressie veroorzaakt door traumatische ervaringen in haar jeugd. Eddy moet zijn gezin verzorgen met twee jonge kinderen van 5 en 7. Hij regelt oppas, doet de was, kookt, werkt en hij ondersteunt zijn vrouw in de psychiatrische kliniek. Dat is een constante race tegen de klok voor een man alleen en hij beschrijft de dagelijkse zorgen en gevoelens van verdriet en onmacht die hij daarbij heeft aan een verzonnen vrouwspersoon 'Justine'. Het dagboek beschrijft een jaar vanaf de dag dat zijn moeder overlijdt. De beschreven dagen worden aangeheven en afgesloten met een groet aan Justine. Gepubliceerd op 16-05-2014. Het telt 417 bladzijden totaal.

Over de schrijver:

Eddy van Mouffaert, geboren 15 januari 1949 te Brugge, is een zoon van Gilbert en Marie Therese van Mouffaert. Samen met zijn zus Suzy vormen zij een hecht gezin. Hij is een bekend figuur in de Vlaamse showbizz. Onder verschillende namen heeft hij liedjes geschreven, gezongen en gespeeld op het accordeon. Hij is schrijver, producent, artiest en tegenwoordig gepensioneerd. Het privé leven van Eddy van Mouffaert staat niet breed uitgemeten op internet en heeft hij duidelijk privé gehouden. Het huwelijk van Van Mouffaert met Anneke is zijn tweede huwelijk, met haar heeft hij twee dochters.

Korte Beschrijving:

Eddy van Mouffaert is een succesvol muzikant in België en Nederland met een gelukkig gezin dat bestaat uit vrouw Anneke en twee dochters van 5 en 7 jaar. Alles gaat goed totdat zijn vrouw in een diepe depressie duikt en opgenomen wordt. Tegelijkertijd overlijdt zijn moeder, waar hij een hechte band mee heeft.

De gebeurtenissen overweldigen hem en hij bedenkt een allesbegrijpende vriendin 'Justine' aan wie hij brieven schrijft. Er vallen twee belangrijke vrouwen in zijn leven weg en hij bedenkt een vrouwelijk persoon bij wie hij zijn lief en leed kan neerleggen. Aan deze denkbeeldige vriendin schrijft hij zijn zorgen over zijn gezin, Anneke en de financiën. Ook deelt hij het verdriet en die boosheid die hij voelt over alles wat hem in sneltreinvaart overkomt.

Met hulp van zijn vader en zus moet hij het huishouden, zorg voor de kinderen en zijn werk gaande houden. Dat is loodzwaar en daarbij komt dat hij zijn moeder erg mist.

Wat viel op:

Van Mouffaert zijn doorzettingsvermogen, eenzaamheid en boosheid over wat hem overkomt.

Citaten:

Pag.150/160: ‘Gisteren zat het me behoorlijk hoog en ik heb haar dan ook een serieus standje bezorgd. Het kan nooit kwaad haar eventjes wakker te schudden en haar met de neus op de realiteit te drukken. Soms valt het me erg moeilijk om te aanvaarden dat ik de zorg voor de kinderen, het huishouden, het werk en de hele verhuis helemaal alléén moet dragen, terwijl zijzelf daar zit te op te drogen in het centrum in Melle, daar waar ze zich honderdmaal nuttiger zou kunnen maken, hier bij ons thuis.’

Pag.244/245: ‘Sinds de dag van het overlijden van moeder is niets meer hetzelfde als vroeger. Mijn hele bestaan werd grondig door mekaar geschud en volledig omgegooid. Soms moet je zoiets meemaken om weer tot bewustzijn te komen, om de voeten weer aan de grond te krijgen. Eén enkele flits in een mensenleven is soms voldoende om alles wat je opbouwde of creëerde te verwoesten en weer aan de grond te krijgen. Je wordt wakker geschud uit je roes en je blijft ontnuchterd achter...’

Pag.246: ‘Toch gaat het niet allemaal van een leien dakje met Anneke. Ik moet haar werkelijk intomen voor sommige dingen en anderzijds moet ik haar serieus aanporren om sommige andere dingen wél te doen. Ze ziet ook nog niet zo duidelijk het verschil tussen de werkelijk belangrijke zaken en anderzijds de futuliteiten of bijkomstigheden. Ik moet haar zachtjes leiden en haar doen aanvoelen, vanuit mijn standpunt, waar het nu werkelijk op aan komt. Ook geldbeheer en planning behoort duidelijk niet meer tot haar domein. Ze heeft geen enkel inzicht in de financiële toestand en problemen van een goed draaiend gezin. Het moet allemaal zo’n beetje kloppen, want ik heb echt geen boompje met gouden appels in de tuin. Soms botst het wel even als ze haar zin niet krijgt, maar ik heb inmiddels geleerd kordaat en beslist te reageren als het moet.’

Pag. 255: ‘Ze zal altijd wel gevoelig blijven voor invloeden van buitenaf. En ook de minste tegenslag kan alweer voor een pak ellende zorgen. Toch zal ik haar blijven helpen en steunen, omdat ons gezin op de eerste plaats komt.’